

Petra Kolářová

Étienne Decroux (1898-1991) : « Portrét mima jako sochaře »

Zobrazení těla na průsečíku scénického a výtvarného umění

Abstrakt :

Disertační práce se zabývá osobností Étienne Decroux, tvůrce projektu tělesného mima (*mime corporel*). Jejím cílem je dokázat, že se Decroux inspiroval divadlem i výtvarným uměním k vytvoření koncepce tzv. „pohyblivé sochy“ (*statuaire mobile*). Z divadla přebíral koncept masky Jacquesa Copeau a koncept nadloutky Edwarda Gordona Craiga, aby je převedl přímo na tělo. Ze sochařství přejímal formule patosu, zejména se inspiroval dílem Augusta Rodina a jeho koncepcí tělesné figury. Decroux pojímal tělo jako sérii obrazů, které se odvíjejí před divákem. Ve spolupráci s fotografem Étienne-Bertrandem Weillem, který dokumentoval jeho představení, vytvářel ikonografický soubor, jenž zobrazuje mimovo tělo v pohybu. Na druhou stranu chápal tělo jako materiál, který mim modeluje jako sochař. Decroux se ztotožňoval s mytickými sochaři, aby dal najevo svoji roli umělce a tvůrce. Jako Pygmalion „oživoval“ těla svých žáků a jako Prométheus přetvářel společnost svým uměním, které mělo politický náboj. „Pohyblivá socha“ (*statuaire mobile*) představuje klíčový koncept umění tělesného mima Étienne Decroux, který zahrnuje jak koncepci scénického pohybu, tak etické postavení člověka ve světě.

Klíčová slova :

Étienne Decroux, mim, tělo, pohyb, sochařství, maska, nadloutka, fotografie, Auguste Rodin, Edward Gordon Craig.